

Tarragona, 19 de gener de 2003

P. Miquel Batllori, sj
SANT CUGAT DEL VALLÈS

Benvolgut P. Batllori:

Ja fa un cert temps que vaig tenir el gust de parlar amb vostè, després de que, en un berenar de Reis, em manifestés el seu interès per la figura d'un polític, un Suñol, un cas singular de creient catòlic i republicà.

Ara, el motiu d'aquesta carta és un altre. Estic fent un estudi (jo diria, per a no faltar massa a la veritat, un senzill recull de documents i de trossos de memòria) de les reaccions que en el grup de Missió Obrera dels jesuïtes d'Espanya -en el qual jo em considero inclòs des de 1975- es van produir al saber que el P. Arrupe, en el seu viatge a Espanya del maig del 70, faria una visita a Franco. Aquest "estudi" ja l'he començat a publicar, per "entregas", a la meua web.

Una de les meves "fonts" és el llibre "*Yo creo en la clase obrera*" d'en Francisco García Salve, qui en aquells moments de la visita del P. Arrupe era un dels jesuïtes empresonats a Zamora. Abans havia estat, entre altres coses, un prolífic autor de literatura religiosa juvenil; més tard, va ser conegut com el "cura Paco". El llibre, publicat l'any 1977 i dedicat "*A mis compañeros de Comisiones Obreras, los que cayeron y los que siguen*", porta la presentació-pròleg d'en José Mª Llanos.

En aquest llibre he trobat aquest paràgraf a la pàgina 48:

Aún no se ha publicado, pero está escrita, la triste historia de lo mucho que contribuyeron los jesuitas a la caída de la República. La Orden trabajó con todo su ahínco a hundir desde el exterior lo que el pueblo había levantado. Aún no se ha explicado, porque la Orden, con todo su poder, tiene sus archivos secretos y tiene además una férrea censura para sus fieles hijos. ¿Te dejarán, Batllori, publicar tus investigaciones de historiador? ¿O todavía no es oportuno? La oportunidad es lo más importante para un S. J.

Crec que seria una greu "falta professional" per part meua el no compulsar la veracitat d'aquestes afirmacions. Així, doncs, les meves preguntes serien aquestes:

¿Existeixen aquestes "investigaciones de historiador" seves?

Si en l'any 1977 no havien estat publicades, ¿era degut a la "férrea censura"?

Avui dia, quan vivim ja en un nou segle, ¿han estat ja publicades? En cas afirmatiu, ¿a on? Si encara no han estat publicades, ¿per quines raons?

Profà com sóc en la matèria, sí que m'agradaria saber si hi ha estudis publicats sobre aquesta "triste historia de lo mucho que contribuyeron los jesuitas a la caída de la República". Sospito que aquesta "triste historia", conduïda potser pel nostre estimable general Wlodimiro Ledóchowski, va ser tota una realitat. Un dels meus records de

noviciat (any 1957) és aquesta frase: “Nosotros para eso no hicimos la guerra” (Ja sap vostè que només els jesuïtes de “probada virtud” eren invitats a parlar als novicis; el motiu de la frase eren unes disposicions dels règim sobre l’ensenyament).

He citat tot conscientment el P: Ledóchoswki. A Manresa em van explicar una anècdota seva. Jo, a qui ni per naixença ni per anys viscuts, m’ha estat donada la seva admirable llibertat d’esperit, no em vaig saber refusar de dormir en aquella habitació en què, en sortir-ne, la primera visió era la figura a grandària natural del P: Ledóchoswki.

Li agrairia molt una senzilla resposta. O, si vostè ho cregués més oportú, no hi hauria per part meva cap inconvenient a fer-li una visita a Sant Cugat.

Moltes gràcies

Miquel Sunyol
Carrer Vint-i-quatre, n° 6
43100 Tarragona